

De gestorven gerbil

Op de eerste plaats: "Moge hij rusten in vrede".

Een moeder, vergezeld van haar in tranen zijnde dochtertje, kwam op een dag een gerbil ter asiel aanbieden. Ze vertelde me dat haar hokgenoot drie dagen geleden was gestorven en dat dit diertje nu, uit verdriet om dat verlies, zat weg te kwijnen in een hoekje van haar verblijf. Ze vroeg of er nog soortgenoten van het diertje in het asiel waren, die haar op zouden kunnen vrolijken zodat het leven voor het diertje wat dragelijker zou zijn.

De eigenaresse, het kleine dochtertje, begint te huilen en vertelt me dat ze haar diertjes een paar dagen geleden wat fruit had gegeven in de vorm van een stukje kiwi, misschien was het diertje daardoor gestorven. Ze had na de dood van haar diertje in de dierenpeciaalzaak nagevraagd of dat kwaad kon. De juffrouw daar had verteld dat de diertjes absoluut geen fruit mochten hebben. Volgens haar kwamen de dieren uit de diepe woestijn en aten zij alleen maar fruitboomtakken. Fruit mocht absoluut niet gegeven worden, maar ze had nog wel een paar nieuwe gerbils in de aanbieding.

Het kleine meisje was na deze beschuldiging diep bedroefd naar huis gegaan. Voor de rest van haar leven is ze nu een dierenmoordenaar. Ze immers haar lievelingsdiertje de verkeerde, en in dit geval de fatale, voeding toegediend. Ze zal dit nooit vergeten, het staat op haar voorhoofd geschreven en iedereen kan het lezen. Je kunt aan het kind zien dat ze zich ontzettend schuldig voelt. Ze zal zeer onzeker zijn geworden als het gaat om het verzorgen van andere dieren.

De tranen van het kind stromen nu nog harder over haar wangetjes en ik neem haar daarom in m'n armen. Moeder ziet alles met lede ogen aan en weet zich ook geen raad. Ik vertel het kind dat de dood van haar diertje echt niet haar schuld is. Een gerbil lust zelfs heel graag een stukje fruit van welk soort dan ook. "Het is puur toeval dat jouw diertje is gestorven, dat ligt echt niet aan jou", vertel ik haar. "Hoogstwaarschijnlijk was het diertje al bezig om te sterven en dat heb jij niet veroorzaakt. Neem van mij aan: het is echt niet jouw schuld."

Gelukkig wordt de tranenstroom minder en gelooft het kind mij, al zal het nog lang duren eerdat zij er helemaal van overtuigd is. Nog vele slapeloze nachten zullen volgen voor dit kind echt begrijpt dat het haar schuld niet was. Wat kunnen ondeskundige mensen toch veel schade berokkenen aan kleine toekomstige dierenvrienden. Vertellen dat het dier uit

de woestijn komt en daarom woestijnrat heet en dat het diertje alléén takken eet van de fruitbomen die daar groeien. Allemaal nonsens!!!

Ik hoor zo vaak dat er in een dierenwinkel onzinnige verhalen over dieren en het houden ervan verteld worden. Soms denk ik wel eens: "Hoe komt zo'n 'dierenspecialist' daarbij? Waar heeft de dierenverkoper dát geleerd?"

Wat mij betreft mag er spoedig een wet ingevoerd worden, waarin wordt geëist dat mensen die in dieren handelen, daar ook echt verstand van hebben. Zo niet, dan kunnen ze beter postzegels gaan sparen. Door al die verkeerde adviezen over de verzorging en het houden van huisdieren is menig dier vroegtijdig gestorven. Het is in mijn ogen onmogelijk om een halsband voor een hond, een python van drie meter, een vishengel en een blikje kattenvoer in dezelfde winkel te kunnen kopen. In mijn visie houd ik van specialisten. Die kunnen je met raad en daad ter zijde staan met betrekking tot het welzijn van het dier of attribuut dat je wilt aanschaffen. Vaak lijkt een dierenspecialist op een supermarkt en de eigenaar was voorheen banketbakker of schoenenverkoper. De benodigde medicijnen voor een ziek dier, schudt hij zo uit zijn mouw, zonder te weten welk antibiotica geschikt is voor een bepaalde ziekte van een dier.

Na een vlotte babbel van de verkoper gaat menig een met de verkeerde medicijnen huiswaarts, en dienen hun zieke dieren het middel toe in de verwachting dat hun dier beter wordt.

U moest eens weten hoeveel tonnen aan medicamenten er per jaar verkocht worden die totaal onterecht waren. De dieren scheiden dit weer uit via hun urine en ontlasting. Dit komt allemaal weer in onze natuur terecht. Dan ga je toch wel even nadenken.

Ik spreek niet over die ene hondendrol naast het fietspad die oranje gekleurd is van alle chemische stoffen en de onnatuurlijke middelen die aan de voeding van onze dieren zijn toegevoegd. Het gaat nu over de honderdduizend kilo uitwerpselen die elke drie minuten worden geproduceerd in ons land.

Onze diervoedingsproducenten werken elke dag zeer hard om alles te verbeteren. En het wordt elk jaar beter. Ik ben daar meer van overtuigd dan van de kennis van een aantal dierenspecialisten in ons land op het gebied van ziekten bestrijding bij onze huisdieren. Ik heb het, met mijn verstand op nul, bij diverse dierenspecialisten uitgetest.

Maar al te vaak is het banksaldo belangrijker dan het welzijn van onze dieren en de natuur.

SKUKUZA.

